

Rukopis na stěně

¹ Je určitě dobré být tady, dnes ráno, v den sabatu. Máme dnes špatné počasí, ale přesto je to vždy sabat pro naši duši, když přemýšlíme o Pánu a o Jeho dobrotě. No, řekl jsem si dnes, že kdyby Pán chtěl, rád bych dnes ráno kázal, protože... náš bratr mi laskavě dovolil mít dnes ráno tuto bohoslužbu. A dnes ráno budeme kázat na téma „Rukopis na stěně“.

² A dnes večer, dá-li Pán, chci mluvit o tématu „Odejde církev před obdobím velkého soužení?“ A byl bych rád, kdybyste — pokud nemáte žádné místo, kam byste dnes šli do kostela... nebo dnes večer, abyste přišli dnes večer sem na poselství „*Odejde církev před obdobím velkého soužení?*“ Dost se diskutuje o tom, jestli Církev v té době půjde anebo ne. Takže o tom chceme dnes večer debatovat.

³ Tedy, včera jsem v rádiu oznámil; náš drahý bratr Neville oznámil, že dnes dopoledne, pokud by byla potřeba se za někoho modlit, ať je tu v osm hodin. Můj syn tam byl rozdávat modlitební lístky a vůbec nikdo tam nebyl. V devět hodin tady byla jen jedna osoba, za kterou by se mělo modlit.

⁴ Dnes večer se budou rozdávat modlitební lístky. Jsem rád, když to slyším. Jsem rád, že se připravují na to, abych se modlil za jednu nemocnou osobu. Ale ohledně dnešní bohoslužby, možná to bylo kvůli špatnému počasí a lidé ani nevycházeli ven. Takže modlitební lístky budou rozdávat dnes večer, v půl sedmé. A podle toho můžu poznat, čemu se mám věnovat: jestli to má být Božské uzdravení nebo něco jiného, anebo založit téma Božské uzdravení, nebo jestli to má být jenom spása duší. Teď jen na okamžik skloníme hlavy k modlitbě.

⁵ Ó, Bože, nejspravedlivější Otče, jsme dnes ráno tak šťastní, když přicházíme do Tvého svatostánku, když můžeme vzhlednout k nebesům a vidět jak jsi velký, jak před chvílí zpíval ten bratr, a vidět Tě, jak rozprostíráš svá velká křídla z jedné strany oblohy ke druhé, jako když matka orlice vynáší svá mláďata z hnízda. A dříve než je vynesou z hnízda, jen tak mávne svými velkými křídly a nechá ty malé aby viděla, jak je velká a jak je mocná. Pak mohou důvěřovat jejím křídům, protože se chystají poprvé vylézt z hnízda.

⁶ Pane Bože, dnes jsme tak vděční, že můžeme vzhlednout a vidět hvězdy na obloze a Měsíc a celou velkou sluneční soustavu, jak se otáčí v tak dokonalé harmonii. Tehdy vidíme, jak jsi velký.

7 A když nastane čas, abychom opustili hnízdo tohoto světa, máme jistotu, že Ten, který umístil hvězdy na jejich oběžné dráze, který stvořil nebesa i zemi, určitě přivede naši bezmocnou duši na místo, které zaslíbil, neboť vidíme, jak jsi veliký.

8 Když pocítujeme, že žijeme v posledních dnech, těsně před příchodem Tvého nádherného Syna, toho drahého milovaného Spasitele, prosíme dnes, abys nám připomněl, jak blízko jsme této velké události. A ať každá zde přítomná duše prostě pustí všechny ostatní myšlenky z hlavy.

9 A, Otče, prosíme, abys k nám dnes promluvil skrze své Slovo, abychom na základě moudrosti proroků z minulých dnů viděli, jak blízko je Pánův příchod. Když čteme noviny a slyšíme rádio, víme, že se děje něco špatného. A naši duchové nám říkají, že se děje něco opravdu nekalého.

10 Dej nám dnes to, co potřebujeme. Zachraň, Pane, ty, kteří jsou dnes způsobili k záchraně. A uzdrav ty, kteří dnes potřebují uzdravení. Prosíme, abys nám otevřel uši ke slyšení Tvého Slova. Otevři ústa svého služebníka a promluv nyní to, co by bylo vhodné pro Tvou církev v této hodině, neboť o to prosíme ve jménu Tvého milujícího Syna, Pána Ježíše. Amen.

Daniel 5:25

11 Chtěl bych přečíst ze Starého zákona, z knihy Danielovy, z 5. kapitoly a 25. verše. A vy, kteří si děláte poznámky z míst Písma... A nyní se omlouváme, že nemáme dost míst k sezení pro ty, kteří stojí. Chci číst z 25. verše. Pán ať přidá své požehnání.

A toto je význam toho Písma: MeNé, MeNé, TeKéL, uFARSÍN.

2. Timoteovi 3:16

12 Protože nás dnes ráno Písmo zavedlo zpět do Starého zákona, chtěli bychom naše úvahy v následujících minutách založit na historické události... Víme, že historie se často opakuje. A nyní ve své studovně studuji přednicejské otce a mohu prostřednictvím Písma vidět, jak se znovu v našem věku opakuje to, co už bylo. Celé Písmo je dáno skrze inspiraci, a náš požehnaný Pán řekl, že Písma nemůžou být zrušena. Všechna Písma se musí vyplnit. Jaká je to útěcha pro nás, lidi, kteří čteme tato Písma, když víme, že to, co jsme četli, nemůže být zrušeno. Dává nám to ten nejpevnější základ, o který můžeme opřít svou víru. A každé Písmo se musí splnit.

13 Pak zjišťujeme, že při vyplňování Písma je Slovo tak velké, že má mnohokrát dvojí vyplnění a většinou se všechno alespoň jednou opakuje. §

Matouš 2:15

14 Například v Bibli, v Matoušově evangeliu, ve 2. kapitole, čteme: „Z Egypta jsem povolal svého syna.“ Když si tento verš přčtete a vyhledáte si odkaz, najdete tam, že Bůh kdysi povolal svého syna Jáкова z Izraele... z Egypta. A pak se to také znovu vyplnilo, když povolal svého syna Ježíše z Egypta. A to se stále opakuje, protože je to inspirováno.

15 Kdybych vám napsal dopis, pravděpodobně byste si toho vážili. A kdybyste vy mně napsali dopis, určitě bych si toho vážil. Ale můj dopis by byl jen pro vás. Proto poté, co si ho jednou přčtete, znáte celý jeho význam a dopis už není potřebný. Nikdo jiný... Byl určen jen vám, nebo váš pro mne.

16 Ale s věčným Božím Slovem je to jinak. Ono je inspirováno. Proto je určeno všem lidem, všem věkům a hodí se za všech okolností. Proto se stále opakuje. A proto, když se změní historie, Ono se pohne spolu s ní. A nikdy neztrácí svou hodnotu, protože je věčným Slovem věčného Boha. Ono nemůže ztratit svou hodnotu.

17 Naše dnešní událost se odehrává v Babylonu. Je pro nás velmi užitečné, že se o tomto slavném městě něco dozvíme. Nedávno jsem zkoumal, kde se Babylon zeměpisně nachází. A studoval jsem o tom v Hislopových *Dvou Babylonech*, jedné z nejstarších historií o Babylonu.

18 Babylon se poprvé objevuje na začátku Bible. Pak se objevuje v polovině Bible, a potom se objevuje na konci Bible. Důvod, proč začíná v 1. Mojžíšově, je to, že Genesis je „semennou“ kapitolou Bible. Právě tam, v Babylonu, bylo zaseto semeno všeho, co je dnes na zemi... v Genesis (promiňte). A Babylon začíná v 1. knize Mojžíšově.

19 Na počátku ho založil Nimrod, který byl Chámovým synem. Zpočátku se Babylonu říkalo „brány ráje“. Pak se mu začalo říkat Babylon. A slovo Babylon znamená „odpadlík“. Nimrod ho založil v jedné z nejúrodnějších částí známého světa. Bylo to velké město a bylo založeno v údolí Šineár. A Šineár byl.... Údolí Šineár bylo nejúrodnějším místem známého světa, velkým zemědělským centrem. Tuto zemi zavlažovala velká řeka Eufrat. Tigris tekl na severu, v horách. Eufrat však zavlažoval údolí Šineár.

20 A toto velké město bylo založeno přímo uprostřed tohoto údolí.

Bylo to jedno z největších měst té doby. Bylo to velkolepé místo a bylo plné vědců a intelligence tehdy známého světa.

21 Město mělo sto dvacet mil po vnějším okruhu. Hradby byly asi dvě stě stop široké a většinou tři sta stop vysoké. Po těchto hradbách se dalo jezdit na šesti spřeženích vedle sebe a mohly se na nich pořádat závody. V tomto městě byly také velké ulice. Tyto ulice se téměř vyrovnaly dnešním moderním ulicím, nebo je dokonce předčily. Byly široké asi dvě stě stop. To bylo v tehdejších městech naprosto neobvyklé, protože ulice v tehdejších městech byly úzké, tak akorát pro malý povoz, který mohl sotva projet.

22 Nedávno jsem měl příležitost být v norském Oslu. A dole ve staré části města, která je stará hodně přes tisíc let, jste se v ulicích města sotva protáhli autem, protože jedinou dopravou, kterou v té době měli, byly vozy nebo jezdci. A takhle byla postavena všechna ta starověká města.

23 Ale tento Babylon měl ulice široké dvě stě stop. Vojska mohla po nich pochodovat v plné výzbroji pěkně vedle sebe, v šířce dvě stě stop, bojový vůz za bojovým vozem.

24 A on byl postaven na způsob dnešního Říma, kde se nachází moderní Babylon. Každá ulice vedla do hlavního sídla, a trůn... Chci říct trůnu. Trůn byl velkým místem uprostřed města a před trůnem protékala velká řeka Eufrat. Brány tohoto města byly veliké, dvě stě stop široké a asi sto padesát nebo dvě stě stop vysoké... zhotovené z lité mosazi...

25 Bylo to obrovské město. Podél všech svých hradeb mělo velké visuté zahrady. Tyto zahrady byly skvělými místy zábavy, a lidé ve městě si mysleli, že mohou žít, jak se jim zachce. A tak je tehdy napadlo, že pokud dokážou, postaví si tak vysokou věž, že kdyby někdy přišly vody potopy, soudu, že prostě vyběhnou na tu věž a budou tam v bezpečí.

26 Vidíte: to je prostě obraz moderní Ameriky, která se snaží dostat Sputnik nebo něco podobného na Měsíc a myslí si, že budeme v bezpečí. Ale Bůh vás vidí, bez ohledu na to, kde jste.

27 V tomto městě měli všechny druhy rozmanitých hříchů. A když si nějaké město myslí, že je v bezpečí, usadí se tam násilí a zlo.

28 Měli nejlepší vědce na světě. Měli nejlepší armádu na světě. Měli nejlepší bojové vozy na světě, nejlépe vycvičené vojáky na světě.

A vědci a veškeré zbraně... Byli nadřazení. Převyšovali všechny ostatními národy. A skutečně, všechny ostatní národy k nim tak trochu vzhlížely s obdivem nebo se jim klaněly.

29 A když se národ dostane do takového stavu, myslí si, že si může dělat co chce a že mu to projde. Ale pamatujte, nezáleží na tom, jak vysoké jsou hradby, Bůh se dívá z nebes. Bůh nenávidí hřích. Miluje hříšníka, ale nenávidí jeho skutky: hřích.

30 A v tomto velkém městě se stali velmi bezbožnými. Mysleli si: „Můžeme si prostě dělat, co chceme, protože nás nic nemůže ohrozit.“ Jestli to není právě obraz našeho dnešního národa: odmítání Boha. A tam také Božím milosrdenstvím opovrhovali.

31 V tom městě měli proroka jménem Daniel. Dovedete si představit Božího muže, který viděl hřích a zvrácenost, jaká v tom městě byla. On proti tomu křičel, ale oni se mu jen posmívali, jako by si mysleli: „Ten starý chlapík neví, o čem mluví.“

32 A tak je tomu i dnes, kdy se dnešní lidé přestali zajímat o Boha; máme pocit, že si můžeme žít, jak chceme, a že nám to projde. Ale to nejde, to se vám nikdy nepodaří. Bůh bude hřích soudit.

33 Někdo mi před nějakou dobou řekl: „Kazateli, základní kámen Ameriky byl založen na úctě a respektu k našim předkům. Byli to nábožní lidé, a proto Bůh bude tento národ vždy chránit.“

34 Nebude si nás vážit víc než Izraele. Izrael byl Jeho povoláním a vyvoleným lidem. Když seli, sklízeli, co zaseli. A to platí i pro jednotlivce. Nezáleží na tom, jak svatí jsme, k jaké církvi se hlásíme nebo jak dobře se snažíme žít; Bůh je zavázán svým Slovem, aby nás soudil podle toho, co řekl.

35 A já jsem prohlásil toto: Pokud tento národ unikne soudu, Bůh bude zavázán vzkřísit Sodomu a Gomoru a omluvit se jim za to, že je potopil a spálil, protože jsme stejně zlí jako byla Sodoma a Gomora. A pokud Sodomu a Gomoru potopil a spálil kvůli jejímu hříchu a s námi by nejednal stejně, pak by byl nespravedlivý a dlužil by jim omluvu.

36 Bůh se nemusí nikomu ani ničemu omlouvat. Hřích bude odsouzen a bude potrestán tak jistě, jakože existuje Bůh, který může vynášet soudy. A Boží soud je svatý, Bůh je svatý. A proto musí být Jeho soudy a Jeho skutky spravedlivé a svaté, protože tak náleží jednat svatému Bohu v Jeho skutcích a Jeho soudu.

37 Ach, jak toto město zabředlo v hříchu... Jako náš národ dnes

zabředl v hříchu... Myslíme si, že když jsme presbyteriáni, baptisté, letniční nebo někým jiným, že to je vše, co Bůh vyžaduje. On vyžaduje spravedlnost, a to je to jediné, co Jeho zákon uzná, spravedlnost. On nebere ohled na denominaci.

Skutky 10:34, 35

38 V knize Skutků apoštolů, v 10. kapitole a 35. verši, prorok řekl: „Shledávám, že Bůh nebere ohled na národ ani na osobu, ale přijme ty, kdo mu budou sloužit ve spravedlnosti.“ Bez ohledu na to, k jaké církvi patříte, Bůh očekává, že si Ho budete vážit. A chce, abyste mu sloužili ve spravedlnosti. Pokud zanedbáme jim zanést Evangelium, pak je Bůh bude soudit podle toho, jaké měli poznání a jak uctívají k Němu byli. Ó, buď požehnáno Jeho jméno.

1. Tessalonicenským 4:17

39 V tomto dni, ve kterém žijeme, můžete pociťovat, že je něco na spadnutí. Ach, s velkým očekáváním vyhlížím nějaké slavné ráno, kdy všechny problémy skončí a požehnaný Pán přijde a my budeme vytrženi, abychom se s Ním setkali na povětří. Ach, to by mělo být hnací silou každého srdce a cílem každého srdce, aby vyhlíželo tento čas, aby vidělo, že naše strasti a zkoušky skončí.

40 A když se teď znovu obrátíme k Babylonu, abychom pokračovali v našem poselství, zjistíme, že v tomto velkém městě, když se jim vše podařilo zabezpečit, žádný národ se k nim nemohl dostat. Vždyť měli dvě stě stop široké hradby, kterými by se muselo probourat, stovky stop vysoké, a velkou bronzovou bránu, že by nestačila celá rota vojáků, aby ji vyvrátili. Byli dobře opevněni. Nemuseli se obávat žádného jiného národa. V této věci byli v pořádku. Ale když dovolili, aby tam vešel hřích, pak si pamatujte, že Bůh se může podívat kamkoli a uvidí vás, bez ohledu na to, jak moc jste opevněni.

2. Mojžíšova 12:13

41 A já chci říct toto: křesťan se může opevnit jen jedním způsobem, a to pod krví Syna živého Boha. To je jediná věc, skrze kterou se On nemůže dívat a soudit. Jste-li přikryti krví, pak se Bůh na vás nebude dívat. V Písmu říká: „Když uvidím krev, pomenu vás.“ To je pravda.

Príslovi 14:12; Príslovi 16:25

42 Těmto lidem to však bylo jedno. Měli svá vlastní náboženství, a tak žili podle nich. Víte, že „je cesta, která se člověku zdá správná, ale její konec je cestou smrti“.

43 V tomto městě, tedy, měli krále, který byl jedním z těch rozpustilých floutků, něco na způsob našich rozhlasových komiků:

současný Arthur Godfrey nebo Elvis Presley nebo někdo takový. Byl to velký machr. A měl rád svůj velký čas. A tak se chystal uspořádat pro všechny své lidi malý rokenrolový večírek.

44 Ach, jestli to nebylo prokletí! A když si pomyslím, že muži a ženy, kteří si říkají Kristovi služebníci, si dopřávají takové věci: mají ve svém domě, na svých přístrojích, takové nahrávky. Vyhodte ten šmejda za dveře!

45 A tenhle chlapík si pomyslel: „Tak, teď se budeme skvěle bavit.“ A rozeslal všem celebritám velkou pozvánku. Vybral si své vyvolené: ty, kteří uměli nejlépe tančit, a ženy, které byly nejkrásnější, a všechny je přivedl do velké visuté zahrady hned za palácem, aby si zatančili nějaký moderní tanec. Čekala je spousta zábavy. A všichni se, se všemi vojáky opili namol. Jestli tohle není dnešní Amerika, tak nevím, co to je. Takže se skvěle bavili.

46 Rozsvítili všechna ta pozlátka jako v dobrém televizním show. A byly tam ženy, bezpochyby měly doma chůvu, která se starala o jejich děti. Bible říká, že si pozval všechny své konkubíny. Konkubína byla legální prostitutka, a jediný rozdíl je v tom, že dnes se jedná o tutéž věc, jenže ona je nelegální. Své děti nechaly doma u chův, a oblékly si své nové, moderní šaty — své minisukně a tak dále. A šly na královský mejdan, rokenrolové párty.

47 Copak nevidíte Ameriku na stejném místě? „No jo, král to schválil, tak to musí být v pořádku. Když to udělá král, tak je to vyřešeno.“ No, to, že vám Amerika dovolí prodávat whisky, cigarety, tabák a pivo, ještě neznamená, že je to v Božích očích správné. Bůh bude hřích soudit.

48 Namítnete: „Náš národ to prodává.“ Ale vy byste měli mít opravdové zásadové muže a ženy, kteří se od toho drží zdaleka. Našemu národu vládne ďábel, stejně jako všem ostatním národům. Bible říká, že ano. Takže se nemůžete řídit tím, jak je řízen národ.

Matouš 4:8, 9; Lukáš 4:5-7

49 Satan řekl: „Všechna tato království jsou moje. Budu si s nimi dělat, co chci.“ A Ježíšovi řekl: „Dám Ti je, když se mi pokloníš.“

Matouš 4:10; Lukáš 4:8

50 Ježíš věděl, že se stanou Jeho dědictvím v Miléniu, a proto řekl: „Je napsáno: ‚Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen Jemu budeš sloužit.‘“ To je dobré kázání pro církev, natož pro satana. Není důležité, co máš, my máme přikázáno uctívat Hospodina, svého Boha,

a jen Jemu máme sloužit.

2. Timoteovi 3:3, 4

51 Král tedy uspořádal velikou večeři, připravil všechno jídlo, jejich nejlepší pivo a jejich vína (to nejlepší, co reklama nabízela) a chystal se pořádně povyrazit. A pozval všechny hollywoodské dívky a všechny... a všechny přišly, a nejlepší tanečnice, jaké měli. Všichni byli v té velké zahradě venku a bavili se moderním rokenrolem. To byla zábava: tančili, pili, bavili se. Copak Bible neříká, že to tak budou dělat? Říká, že byli: „nadutí, povýšení, vychloubační, milovníci rozkoší víc než milovníci Boha. Nesmiřitelní, nestřídmí, bezcitní a pohrdající těmi, kdo jsou v právu s Bohem.“ V jaké době to žijeme.

52 Nyní chci, abyste se štípli do svého duchovního svědomí. Bylo to právě v té době, když měli všechny tyto... A já už vidím ty mladé slečinky, jak popíjejí pivo. Ony tančily rokenrol nebo boogie woogie, prostě tam pořádně řádily a tancovaly. A ti opilí vojáci s těmi ženami cloumali, přitahovali je k sobě a posazovali si je na klín. Měli prostě trochu „čisté zábavy“.

1. Timoteovi 5:6

53 Tak tomu dnes Amerika říká: jen trochu čisté zábavy. Je to hřích. Bible říká: „Ta, která žije v rozkoši, je zaživa mrtvá.“ A naše americké ženy ztratily morálku, takže sotva vědí, co znamená slovo „morální“.

54 Nedávno jsem se kvůli tomuto do nich pustil a jedna žena mi řekla... Řekl jsem jí: „Když budeš nosit takové oblečení, jaké nosíš, budeš se muset v den soudu zodpovídat z cizoložství.“

55 Byla to vdaná žena a řekla: „Dávám ti na srozuměnou, bratře Branhame, že jsem nikdy nic špatného neudělala.“

Matouš 5:28

56 Řekl jsem: „Ale udělal ten muž, co na tebe zíral, něco špatného?“ Ježíš totiž řekl: „Každý, kdo pohlédne na ženu, aby po ní zatoužil, již s ní zcizoložil ve svém srdci.“ Až se pak ten hříšník bude zodpovídat z cizoložství, tak ty se budeš zodpovídat jako viník, protože ses mu v takové módě předváděla.

57 Namítnete: „No, bratře Branhame, oni takové oblečení prodávají. To je jediný druh, který prodávají.“ Stále prodávají šicí stroje. Pořád mají látky.

58 Je hanba se dívat na to, jak se naše ženy dnes... Letniční ženy, jaká hanba. A vy muži, vy letniční muži, kteří dovolíte svým ženám, aby

se takto chovaly; to ukazuje, kolik je ve vás mužství. Vy máte být hlavou domu. Ach, jaká hanba. Říkáte: „No...”

⁵⁹ Vaše žena kouří cigarety. Co ji k tomu ale přivedlo? Dělá špatnou věc. Tráví se tím. Tráví vaše děti. Zatrácuje celou rodinu a přináší hanbu církvi živého Boha.

⁶⁰ A vy, kteří necháváte své děti, své mladé dívky chodit ven s těmito chlapci, kteří tam přicházejí dovádět, v těchto moderních rokenrolových... Hanba vám, matko a otče. Říkáte: „Vždyť si prostě dělají, co chtějí.“ To je pravda. Pořád máte pásek. Mám tam nahoře dvě dívky; nevím, co z nich bude, ale jestli tenhle stařec Branham bude žít dost dlouho a uchová si zdravý rozum, tak ať si klidně jdou, ale budou mít plno puchýřů, když se vrátí. Je to hanba.

⁶¹ V Americe se dnes na svět rodí více nemanželských dětí... Každý rok se v ní narodí více nemanželských dětí, než kolik jich zahyne v průběhu čtyř let války. Ach, to je velké znamení času konce. Určitě je.

⁶² Chci, abyste si všimli, že tento král, ó, byl to velký muž. Ó, byl to dobrý Arthur Godfrey, se všemi těmi svými oplzlými vtipy. A vy, ženy, zůstáváte doma, místo abyste si udělaly čas na ranní modlitební shromáždění, a pustíte si takového darebáka, jako je on, posloucháte ho, a pak si říkáte křestanky. Nedělá nic, než že si tam vylehává s těmi holkami, a tak dále. Podívejte, on je tou největší překážkou, kterou tento národ má. „Ale ano, je to pravý Američan.“ Když tomuto říkáte Američan, může to být dobrý Američan, ale ke křesťanství to má na hony daleko. Jenže vy, na modlitební shromáždění nebo čtení Bible, nemáte čas. Teď byste mohli vidět, jak na tom jsme.

⁶³ Kdyby ty ženy, ty konkubíny, které tam byly tehdy té noci s králem, poslechly Daniela, nebyly by tam. Ale všimněte si, že jak večírek pokračoval, víte, a všichni se pěkně rozehráli dobrým vínem, whisky a pivem, které měli, oni si pak řekli: „Dopřejme si teď trochu zábavy.“

⁶⁴ Ó, ano, tenhle moderní Arthur Godfrey chtěl prohodit vtip o tom plešatém kazateli nebo tak něco, víte? A tak si řekl: „Půjďme, vezmeme nádoby z domu jejich Boha a prostě si z toho uděláme takový malý žertík.“ Jestli tohle není dobrý rozhlasový nebo televizní šprým, tak jsem ještě žádný neslyšel. Víte, člověk zemře, ale duch žije dál. „Ó, budeme prostě mluvit o tom, o někom jiném, abychom měli dobré show.“

65 Tady jsem je nedávno slyšel, jak v rádiu zpívali, „*Když svatí vejdou tam*“, a „*Když uvidím Krev*“, v rytmu „ragtime“. To je hanba! Myslíte si, že svatý Bůh to může poslouchat, být spravedlivý a neodsoudit to?

66 My jsme ale opevnění, jsme velký národ, jsme největší na světě. Takoví byli i oni. Ale co se stalo? Řekli: „Jděte, vezměte ty nádoby a pojďte se pobavit.“ A oni šli a vzali Hospodinovy nádoby, svaté věci, které... Ty jsi nádoba Páně. Jste Boží nádoby, do kterých vlévá svého svatého Ducha. A řekli si: „Pojďte si z nich udělat legraci, z těch svatých povalečů.“

67 A tak oni tam vešli, vzali ty poháry a naplnili je ze svých nádob vínem nebo věcmi, a pak ten dnešní Arthur Godfrey, zatímco holky seděly vojákům na klíně, dělaly kdovíco a náležitě se bavily, a oni vyváděli a bavili se, a možná manžel doma hlídal děti, a možná žena doma hlídala děti, a její opilý manžel tam někde — prostě tak půl na půl. A tak to bylo. Všechno, ten znamenitý čas... Dobře opevnění, nic je nemohlo vyrušit, jistě...

68 Oni byli přece největším národem pod nebem. V jejich říši byli všichni významní vědci. Měli k dispozici všechny velké zbraně. Byli za hradbami, takže je nic nemohlo ohrozit. Prožívali báječný čas. Ani je nenapadlo, že by se na ně shora mohl dívat Bůh. A tam, v tom... Ten dnešní puberták s Elvisovými vtipy a zpěvem... Nejspíš je to bavilo, tak jim řekl: „Přiveďte ty svaté povaleče, ať se pobavíme.“ A tak si nalil do nádoby víno, napil se a řekl: „Ó, to je skvělé.“

69 Všichni zúčastnění a všichni *opakovali*: „Ano, to je znamenité.“ Stejně jako dnes Amerika s některými svými prohnílymi žvásty a tak dále, které dávají v televizi, v rozhlasu a v moderních... A vy, lidé, kteří si říkáte křesťané, posloucháte takové svinstvo... Teď vidíte, jak na tom jsme.

1. Janova 2:15

70 Vy metodisté, baptisté a presbyteriáni, vy dobří letniční, co se s vámi stalo? Vaše smyslné touhy se zvrty, neboť to, co máte v srdci, to děláte. Nemohli jste se... Vůbec by mě nějak moc nepřekvapilo, kdybych viděl prase, jak žere na hromadě hnoje. To je jeho přirozenost. Ale určitě by mě překvapilo... Nikdy jsem *totiž* neviděl a nikdy neuvidím beránka, který by se krmil spolu se *sviní*, protože jeho přirozenost je jiná. Křesťany neuvidíte dělat takové věci. Přirozenost — přirozenost velkého Ducha svatého jim nedovolí dělat takové věci. Bible říká: „Milujete-li svět nebo věci světa, Boží láska ve vás není.“

⁷¹ Tedy, buď soudíte sami sebe, nebo Slovo soudí vás. Pokud tyto věci milujete, Boží láska od vás odešla. Bůh má buď první místo, nebo žádné. Buď požehnáno Jeho jméno. Já mám z toho takovou radost. Jsem tak rád, že On je čistý a svatý; můžeme v Něho vkládat důvěru. On nedělá s ničím kompromisy. On je Bůh a pouze Bůh. On se nepřizpůsobí nám, my se musíme přizpůsobit Jemu. On se nebude přizpůsobovat našim myšlenkám; my se musíme přizpůsobit těm Jeho myšlenkám. On nebude poslouchat naše přikázání; my budeme poslouchat Jeho příkazy. Ale samozřejmě, můžeme prostě dělat to, co chceme.

⁷² Říkám to s úctou: Devadesát procent pastorů jsou takoví slaboši, že proti tomu nechťejí kázat. Je to pro ně stravenka na jídlo. Raději budu napůl hladovět a nosit na sobě žíněný pytel, abych zakryl svou nahotu, a kázat Evangelium, pravdu, než abych měl třikrát denně pečené kuře a dělal kompromisy s ďáblovým šmejdem.

⁷³ Stává se ze mě starý muž. A já jsem se Toho zastával od svého mládí. Teď chci stát ještě statečněji, protože vidím, že se ta hodina přiblížila. Co si myslíte, že by udělali starozákonní proroci, kdyby dnes povstali? Podívejte se na ten stav.

⁷⁴ A tenhle popíjející, dobře se bavící chlapík s pozvednutou číši vína, řekl: „Počkejte chvíli. Všichni mě poslouchajte. Zapněte si teď rádia.“ Ty vulgární, sprosté, oplzlé věci, které jsou povolené, necenzurované programy... Kdy to začalo? Podívejte se zpět do historie. Tam v dobách Clary Bowové to kdysi začalo. Když ten intrikánský a bezbožný Texasan vyšel a zhotovil ženám pod šaty spodní prádlo, aby vypadaly sexy... A tenhle začátek první vulgární písničky, kterou nechali projít, byl o tom, že si dámy srolovaly punčochy a ukázaly svá krásná kolena. To jim prošlo. A teď je to bez cenzury: můžou si mluvit a dělat, co chtějí. Ďábel to uchopil do svých spárů bez jediného výstřelu. To je pravda.

⁷⁵ Co myslíte, že by udělaly ty hollywoodské prostitutky, které jsou dnes v pekle, kdyby se mohly vrátit? Určitě by žily jinak. Jenže jejich vliv na svět zapálil svět plameny zkaženosti.

⁷⁶ Ó, požehnáno buď jméno Hospodinovo. Co by měl způsobit vliv křesťanské církve? Zapálit svět křesťanstvím. Ale místo toho se snažíme vzít si z nich příklad. Naším vzorem je Kristus, a ne nějaká hollywoodská nebo televizní hvězda.

⁷⁷ „Ale my jsme moderní. Kouříme Pallmallky.“ Za to půjdete do

pekla. Ty vystavené reklamy dívek s cigaretami, krásně vypadajících žen, to je ďáblův podvod. Podívejte se na ni pár let poté, co kouří, jak tamhle leží s tuberkulózou a ubožačka umírá. Jenže je to moderní. Mohou to nabízet mladým lidem.

78 A kdybyste si tam chtěli vystavit obrázek Božského uzdravení nebo něco podobného, nebo Krista, nedovolili by vám to. „Ale my jsme moderní... Musíme jít se zbytkem světa.“ Všechny ty slavné značky piva, Ortel's '92 a Pabst's Blue Ribbon a všechny ty... Co dělají? Umísťují své reklamy do televizních programů, protože je to osvobozeno od daní. Ďábel to tak udělal.

79 Ó, Bože, buď nám milostiv. Lidé, copak nevidíte, že jsme na konci cesty? Jak se na těch věcech ďábel napakoval. Je mu to dovoleno, protože ví, že jeho dny jsou sečteny.

80 A tak tento mladík se svou číši vína si připil s někým na zdraví. Ach ano, dokážu si představit, že všichni muži chtěli dělat to co on. Podívejte se na ty malé kluky ve školách, když si obleknou ty bederní kalhoty a nechají si narůst vlasy, jako nějaká banda chuligánů, aby se chovali jako Elvis Presley.

81 Bůh žehnej tomu děkanovi této školy, který onehdy řekl: „Buď se napravíte a budete se oblékat jako lidé, nebo vás z téhle školy vyhodí.“ To je pravý Američan. Řekl, že když se takhle oblékají, tak se tak i chovají. A to je pravda. A když se oblékáš jako prostitutka, budeš se tak i chovat. Ach, máš co dělat s tím, jakého máš ducha. Jistě, on vás nutí jednat podle toho, co je ve vás. To vás nutí oblékat se, jednat a žít tímto způsobem. Co je ve vás, to vás ovládá. Jistě.

82 Teď už ale má svou číši pozvednutou. Ó, on měl ve tváři široký úsměv, ve svém malém šibalství se chystal udělat něco před všemi lidmi. Jestli tohle není dobrý televizní program... copak by Hollywood na tohle číslo nepřistoupil? „No, já vám řeknu,“ řekl, „uděláme to takhle. Znáte tu partu svatoušků, co jsme tu měli...?“ Vidíte?

Daniel 5:6

83 A právě ve chvíli, kdy se chtěl napít, podíval se na stěnu před sebou. Víte, v zahradě byl zavěšen velký svícen; na zdi byla omítka a světla ze zahrady se na omítce odrážela. A náhle vytřeštil oči. A opravdu byl vyděšen. Bible říká, že se mu kosti vymkly z kloubů a drkotaly o sebe.

84 Ano, jednoho z těchto dnů se tento národ určitě otřese. Ó, ano... jistě. Říkali, že ti svatí povaleci, ti božští uzdravitelé, ti, takoví a takoví,

ti ostatní, jakkoliv je... Jen počkejte. Bůh je spravedlivý. On to poselství stejně pošle. Dělal to i ve všech ostatních dobách. Udělá to i teď, a vlastně to už dělá.

Izaiáš 3:16; Lukáš 21:25, 26; 2. Timoteovi 3:4

⁸⁵ Probuzení už málem skončilo. Vzpomínáte si na „Tak praví Pán“? Řekl jsem, že Amerika učinila své konečné rozhodnutí v roce 1956. Sledujte ji od té doby. Je odepsána a nezbylo nic než soud a zmatek. Podívejte se, co se za tu dobu stalo. Jen se podívejte, jak se posouvá v tom směru, čím dál tím rychleji. Jsme na konci. Žijeme ve stínu Jeho příchodu. „Budou znamení na nebi nahoře i na zemi, lidská srdce budou selhávat, strach, zmatek a úzkost mezi národy.“ Jak budou lidé popudliví, povýšení, jak dcery sionské, tak církve, budou chodit namyšleně a nadutě, cupitat a kroutit se při chůzi. Kde to jsme? Jsme na Baltazarově velkém rokenrolovém večírku. A církve se dostala do tohoto proudu prostřednictvím televize, rádia, Hollywoodu; tak je to. Skutečné křesťanské ženy si stříhají vlasy, mají nalíčené tváře, jsou oblečeny do těch těsných skoupých šatů, protože jim převrácení lidé pověděli, že to není na škodu.

⁸⁶ Jedna křesťanská žena, kazatelka, sem nedávno poslala dívku, která vypadala, jakoby byla nalitá do svých šatů. Řekla: „Ach, bratře Branhamo, vy jste ze staré školy. Náš pastor nás od toho osvobozuje.“

Matouš 7:16, 20; Římanům 3:23

⁸⁷ Namítl jsem: „Osvobozuje z čeho?“ Oni je osvobozují od Krista a obyčejné slušnosti. Ó, ta žena je velmi slavná... jistě. Ale kdokoli tohle dělá, je dítětem pekla. „Podle jejich ovoce je poznáte.“ V jaké době to žijeme. Jistě, já nevím, ale je tam napsáno, jaké nosíte oblečení a tak dále, ale ženo, uvědomuješ si, co děláš? Děláš ze sebe sexuální terč pro každého starého šupáka, který kolem tebe projde. Ale ty chceš být nezávislá. To ukazuje, jaký duch v tobě je. Chceš se osvobodit od Církve, od Krista, od Ducha svatého, abys mohla žít jako ostatní. To nevylučuje ani Branhamovu modlitebnu. Tam patří i Branhamova modlitebna. „Všichni, všichni zhřešili a chybí jim Boží sláva.“ Tady to máme. Ó, jaký to den, jaká to doba.

Daniel 5:6, 25

⁸⁸ Ten král byl celý rozrušený. Podíval se a tam na zdi se objevila část lidské ruky. A na zeď napsala: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Ach, všichni se začali dívat na toho moderního Godfreye, který se tak velmi těšil popularitě. Co se to s ním děje? Celý se třese, určitě. Stojí na nohou. V Bibli se píše, že se mu rozklepala kolena. Něco se stalo. Co? Nedokázal to pochopit. Myslel si, že na něj nikdo nemá. Ale Bůh se

může k tobě dostat, ať jsi kdekoli, On tě zná. Zná tvé skutky.

89 A tak říká: „Je jen jedna věc, kterou musíme udělat. Zavolat pastora.“ A tak šel a sehnal pastora, kardinála, arcibiskupa a papeže své církve; a všechny je přivedl. „Co to znamená?“ zeptal se.

90 Nyní uvidíte moderní Ameriku. Nevěděli vůbec nic o nadpřirozenu. Takže tomu nemohli rozumět. Ať je požehnáno jméno Páně. Mohli byste pak pochybovat o tom, že by Ducha živého Boha nazvali věštcem nebo ďáblem? O nadpřirozenu nic nevědí. Jsou zahleděni do své denominace. Nic o Něm neví. Říkají: „Ach, to je jen taková mentální telepatie.“ Ale rukopis je na zdi.

91 On to znamení udělal před Židy, před koncem jejich období. Udělal to před Samaritány, ale ne před pohany. Proč? Musel počkat, až se hříchy Amorejců navrší. Nyní je rukopis na zdi pro nás.

92 Co oni dělají? Poslouchají ho? Vůbec ne. Prostě pokračují s Arthurem Godfreyem, Elvisem Presleym, Patem Boonem a všemi ostatními. Moderní, mladí lidé, výrostci, násilníci... To je totéž, co bylo tam. Přesně tak. A on si přivedl všechny pastory a ti řekli: „No, my tomu nerozumíme. Hm, možná... No, možná je to nějaký stín.“

Daniel 5:7

93 Král byl rozumnější. Řekl: „Kdokoli mi ten nápis vyloží, dám mu část svého království, obléknu ho purpurem a dám mu na krk zlatý řetěz.“ Ale oni neměli dar výkladu. Neměli o něm ponětí. Věřili, že dny zázraků jsou pryč. Nejsou takoví i naši moderní kazatelé? Nejsou to naši vrchní dohlížitelé, naši biskupové? Oni o nadpřirozených věcech nic neví. To je důvod, proč mohou Ducha živého Boha nazývat nějakým předem domluveným figlem. Ach, Bože, buď milosrdný k tomu cizoložnému a nečistému pokolení, které zmizí z povrchu země.

94 Král byl tam. Stále se mu třesou kolena. Dělo se něco nekalého. Věděl, že se děje něco zlého. Ó, bylo tu nadpřirozené znamení. „Jak se to sem dostalo? Odkud se to tu vzalo?“ Přišlo to shora. Sestoupilo to dolů, kde nebyly žádné zdi. Mohlo to přijít dovnitř. A dnes jsme se oddali rokenrolu. Vzali jsme své děti k televizím a necenzurovaným programům. Dovolili jsme, aby se naše podlahy a stoly zaplnily starými oplzlými, eroticky milostnými příběhy, místo Božího Slova. V tomto městě každé dítě ví víc o Arthuru Godfreyem, Elvisi Presleym, Patu Boonovi nebo Davidu Crockettovi než o Ježíši Kristu. To je tvrdé, ale je to, ach, tak pravdivé.

95 Není divu, že dochází k takovému úpadku. A co o tom ví

pastoři? Nevědí, co je příčinou úpadku. Oni jsou toho příčinou.

⁹⁶ A tam on stál. No, to zavinil Baltazar, když dopustil, aby se jeho království dostalo do takového stavu. A dnes ve všech těch věcech, kterými procházíme, si myslíme, že jsme opevněni. Myslíme si, že jsme nejlepší a největší národ na zemi. Máme tady všechnu vědu. A Baltazar netušil, že nemá všechny vědce.

⁹⁷ Existoval národ zvaný Médo-Peršané. Ti se také věnovali vědě. Médo-Peršané jsou nyní Indové — Hinduisté v Indii, jak o tom právě mluvil náš bratr. Nakonec Médo-Peršané skončili v Indii jako Hindové. A vědecky našli způsob, jakým mohli obejít řeku Euphrat. Nemohli se dostat přes hradby, ale obešli řeku a procházeli pod branami. Věda funguje všude, byl to tenkrát velký bezbožný, pohanský národ.

⁹⁸ Bůh dal na zeď znamení, aby věděli, že jejich dny jsou sečteny. A Bůh umístil znamení na naši zeď a na naši velkou rokenrolovou párty. A po obloze letá Sputnik. Ó, mysleli jsme si, že máme všechno, že ano? Mysleli jsme si, že víme všechno. Ale Rusko je v porovnání s naší vlastní vědou o pět let popředu. A když nás to zaskočilo, tak za pět let budou o deset let před námi.

⁹⁹ Bůh nechává ten bezbožný národ, dovolil bezbožnému lidu, aby tam vzal ty židovské vědce... a oni jsou daleko před námi. My marníme náš čas na víno, na ženy, na zábavu, a oni dnem i nocí pracují na tom, jak nás vyhodit do povětří. Není jediná věc, která by jim v tom mohla právě teď zabránit. Podívejte se, v jakém stavu jsme, celý národ.

¹⁰⁰ Pamatujete si na toho důstojníka...? Včera jsme s bratrem Robersonem o tom mluvili. Dělali s ním rozhovor. Jeden z velkých vědců řekl: „Nechci, abyste strašil lidi, ale chci, abyste nám řekl pravdu. Hrozí nám nějaké nebezpečí?“

¹⁰¹ „To se může stát každou chvílí. My se akorát vzájemně blafujeme. Vypustili jsme naši malou raketu a ona vzplála metr nad zemí. Ted' jsme vypustili další, ta rovněž vyšuměla.“ Proč? Otrávilí jsme si mysl cigaretami, ženami, whisky, zábavou, a to se nelíbilo Bohu nebes. A Písmo předpovídá, že Rusko to udělá.

¹⁰² Jak jsme na tom? Jsme na konci. Každý národ je vyděšený k smrti. Věřím, že právě teď by mohli odpálit raketu a zničit celý náš národ. Během pěti minut se z něj stane jenom prach a promění se v plyny, které byly na počátku. Oni to dokážou.

¹⁰³ Ó, uspořádali jsme rokenrolový večírek. Zapomněli jsme na

Boha. Příliš jsme se věnovali televizi, příliš jsme se věnovali světu. A oni se celou dobu připravovali, jako Médo-Peršané. A teď přišlo nadpřirozeno a rukopis je na zdi — ne na zdi, ale na obloze. A teď jsme všichni otřeseni. Ach ano, naši moderní vědci jsou otřeseni, náš národ je otřesen. Může k tomu dojít, než skončí tato bohoslužba.

Daniel 5:10-12

104 Ale chci, abyste si všimli ještě něčeho. Chci, abyste si vzpomněli, že když byli ještě v takovém stavu, v tom opileckém opojení, byla tam malá královna. Ta na tom rokenrolovém večírku nebyla. Musela být někde venku a číst Danielovo proroctví. Nepodílela se na jejich hříchu. A rychle vešla dovnitř. Když král nevěděl, co má dělat, přiběhla a řekla: „Ó, králi, žij navěky. Vím, že jsi celý otřesený. Jsi celý rozrušený. A tvůj pastor a nikdo z tvých rádčů, tvůj papež a kardinálové a tví oblastní presbyteri a superintendenti, nikdo z nich ti to nemůže vyložit. Ale je tu jeden muž. Ve vašem království je jeden muž, který se vyzná v nadpřirozenu.“ Ó, ať je požehnáno Jeho jméno.

105 Církvi, dnes je mezi námi Muž. Umí číst v nadpřirozených věcech. Umí psát nadpřirozeno. Je tu Muž. Ó, doufám, že se s Ním setkáte. Doufám, že právě teď vstoupí do vašeho srdce. Bude k vám promlouvat, ženy. Promluví k vám mužům a dá vám poznat, do jakého stavu jste se dostali. On je jediný, kdo může rozpoznat váš stav. Já mohu kázat, dokud můj hlas neumlkne. Mohl bych plakat, dokud by mi slzy neskrápěly tváře; ale nebylo by to nic platné, protože jsem jen člověk. Ale je tu Muž. Jmenuje se Ježíš. On vám může říct, co to znamená. Nechtěli byste odejít stranou a sami si s Ním trochu promluvit?

Matouš 10:25; Lukáš 21:25, 26; Jan 14:12

106 Co znamenají ty sputniky na obloze? Co se děje? Co je to za moderní Babylon, že se snažíme sestrojít stroj, který nás vynese na Měsíc? To se vám nikdy nepodaří. Co to má znamenat? Věda to neví. Za něčím bezhlavě spěchají a neví, co to je, ale je tu Muž. Je tu Muž, který ví, oč jde; to On to sem napsal. On ví, jak toto Slovo číst. Ó, On ví, co to znamená, protože má „Tak praví Pán“. On to zaslíbil: „Skutky, které dělám já, budete dělat i vy. Jestliže Hospodáře nazývají Belzebubem, čím spíše budou nazývat jeho domácí.“ Rukopis je na zdi. Sputnik na obloze, všude velká zemětřesení, sopky vybuchují, přílivové vlny rozbíjejí pobřeží... Co je to? Rukopis nejen na obloze, ale i na zemi. „Budou znamenat na nebi i na zemi, lidská srdce selhávají („Ach, my nevíme, co dělat.“), čas zmatku, zoufalí...“ Co je to úzkost? Tíseň mezi národy, mezi všemi. Stačí, když vyletí jedna raketa; to stačí. Co to

je? Je tu Muž, který to může vyložit.

107 Šla a přivedla toho muže. Bože, dej mi dnes ráno sílu. Bože, dej mi sílu, abych mohl toho Muže dnes přivést do vaší potřeby, přivést Ho k vám. On je Ten, který může vyložit tvůj případ. On je Ten, kdo ti může říct, kde jsi udělal chybu. On je Ten, kdo ti může říct, kde jsi odbočil. On je Ten, kdo ti může říct, kde máš začít.

108 Šla tedy pro Daniela, Božího zástupce. A on tam přišel. Dokážete si představit svatého proroka, jak říká: „Ach, králi, je mi ctí, že tu mohu být. Ó, stačí, když řeknu ten správný výklad, a dostanu ten zlatý řetěz.“ Ach, vy....

109 Nevidíte, jak jsme na tom dnes? „Pokud bych chtěl lechtat uši svého lidu, pokračovat v těch věcech tímto směrem... Je mi jedno, co dělají. Dávají velké oběti do pokladničky. Dělají to, to, nebo...”

„Postavíme velký kostel a umístíme na něm velkou věž... Uděláme to, to, nebo tamto.”

110 Ó, Bože, buď milostiv k takovým lidem. Dej mi pravdu. Ano. „Ó, kdybych mluvil něco takového, bratře, moji lidé by se zvedli a odešli.“ Pokud milují Boha, neudělají to. Rádi to uslyší. Skutečný Boží muž se nedívá na tu nebo onu stranu. Nedívá se na to, jestli někdo říká: „To je dobré. Děláš to dobře.“ Ani se nedívá, jestli někdo řekl: „To jsi neměl dělat.“ Nestará se o to, co kdo říká. Užívá si společnosti Ducha svatého a dívá se jen nahoru a dopředu. Nestará se o to, co říká nějaký kazatel nebo co říkají jiní lidé. Užívá si společnost s Tím, který Ho poslal. To je pravda. Dělá všechno, aby se líbil jen Jednomu.

Daniel 5:18–21

111 Podívejte se na to. *Daniel* řekl: „Baltazare, neměl jsi to dělat. Copak nevíš, že tvůj otec Nabuchodonozor (což byl ve skutečnosti jeho dědeček)...“ On řekl: „Copak nevíš, že tvůj otec (to se týká následovnictví trůnu) ... Copak nevíš, Baltazare, že jsi to neměl dělat? Měl jsi příklad toho, co Bůh udělal tvému otci, když zpyšněl, povýšil se a nechal své království dojít do takového stavu. Máš příklad toho, co on udělal.”

112 A tak máte příklad toho, co Bůh udělal těm, kdo před ním nechodili bezúhonně. To nejsou žádné záhadné věci. To není tvrdé poselství; je to pravda. Máte příklad. Víte, co On udělal tamhle těm ženám, které tančily před modlami. Víte, co udělal mužům, kteří chodili za cizími ženami. Víte, co udělal opilým povalečům, homosexuálům a sodomským zvrhlíkům. To není nic zvláštního. Víte o

těchto věcech.

Řekl: „Měl jsi to vzít na vědomí. Tady máš příklad svého dědečka.“ Ale teď: Tohle je význam toho rukopisu:

Daniel 5:26, 27

„Bůh spočítal tvé království. Byl jsi zvážen na vahách a shledán lehkým.“

Daniel 5:27; 2. Timoteovi 3:3

113 Ó, jestli byla někdy doba, kdy metodisté, baptisté, presbyteriáni, luteráni a letniční byli všichni zváženi na vahách, Božích vahách, a shledáni lehkými. Oni nazvali Ducha živého Boha „nesvatou věcí“. Udělali to navzdory skutkům milosti. Mysleli na velké církve a organizace. Vy, Sbory Boží, vy Církvi Boží, vy všichni... jednotáři a trinitáři, baptisté, presbyteriáni, katolíci, vy víte, že jste se vrátili do Babylonu. Měli jste příklad. A tato Branhamova modlitebna ví, že jste byli před těmito věcmi varováni již před lety. Ale nyní jste zváženi na vahách a shledáni příliš lehcí. Hádky, boje, zášť a podráždění... Myslíte si, že Bůh může působit na takovém místě? Nikdy. Tady to máte. Lhostejní, bezbožní, bez přirozených citů, rušitelé příměří, falešní žalobci, to je den, v němž žijeme.

114 Ale pamatujte si, že řekl: „Ty to všechno víš,“ ale právě v té době Daniel přednášel své prorockví a říkal, že král... (Dovedete si představit, že by mu pochleboval, aby získal zlatý řetěz? Dovedete si představit, že by Boží muž dělal kompromisy s ďáblem, aby byl populární? Nikdy.)

115 Můžete mít vaše televizory, své pořady, můžete mít své velké církve, můžete mít, cokoliv chcete; nedovol mi, Bože, abych se stal populární, ale dovol mi být upřímný k Duchu svatému, abych mluvil pravdu. Je mi jedno, co se stane nebo nestane. Máme jediný úkol; a to plnit pověření našeho pozeňnaného Pána. Jenže jsme v takovém stavu. Žijeme v tomto dni a je to na nás. Teď už se nedá nic dělat. Překročili jsme hranici. Jaký je to stav.

116 Národ se srocuje v hříchu a v pošetilosti. Rukopis je na zdi. Duch Boží se zjevuje a lidé odpaávají a říkají: „Belzebub“.

Matouš 12:31, 32; Marek 3:28, 29; Lukáš 12:10

117 Ježíš řekl: „Jestliže budete mluvit proti Mně, já vám odpustím, ale až přijde Duch svatý, jediné slovo proti němu nebude nikdy odpuštěno ani v tomto, ani v budoucím světě.“

118 Dobrým příkladem jsou Letnice, po Letnicích a pak, když Titus

v roce 96 dobyl hradby Jeruzaléma, když odmítli poselství. Jistě, tady jsme.

119 A právě v té době, kdy bylo proroctví vyřčeno (poslouchajte teď, na závěr), když bylo proroctví vyřčeno, co se dělo? Co se stalo? Ve stejné době, kdy bylo proroctví vysloveno, podlézali Médové bránu. Chrámová stráž byla pobita. Hradní stráž byla rozptýlena v ulicích. Poslouchajte. O deset minut později ty moderní mladé dívky, ty krásné, moderní ženy, které byly pryč od svých dětí a... Co se stalo? Co se odehrávalo? Byly vyvečeny na ulice. Byly znásilněny vojáky. Jejich břicha byla rozpárána, byly potupeny, protože neposlechly... Ale to už bylo příliš pozdě.

120 Poslouchajte, přátelé. Neexistuje nic, co by mohlo zabránit tomu, právě v tuto hodinu, v příštích pětadvaceti nebo deseti minutách, aby Rusko vyslalo na náš národ svůj satelit a řeklo: „Vzdejte se, nebo z vás za dvě minuty nezbude nic než prach.“ Oni to mohou udělat hned teď. Přemýšlejte o tom. Mohou to udělat v tomto okamžiku.

121 Co by se stalo? Letadlo za letadlem, loď za lodí, plně bezbožných komunistických vojáků, kteří by pohltili naší zemi, chytali by naše dívky, vyváděli by je na ulici a zacházeli by s nimi jako s dobyt看, probodávali by je mečem, vcházeli by do našich domů, odváděli by naše ženy a rozbíjeli by dětem hlavu o zeď, znásilňovali by naše ženy. Nemůžete proti tomu říct ani slovo.

122 Říkáte: „Vzdá se náš Pentagon?“ Jistěže ano. To by byla jediná rozumná věc, kterou by mohl udělat. Musel by to udělat. Kdyby to neudělal, za pár minut by z nás zbyl jen prach. Možná bychom měli ještě pár hodin života, ale to by byla jatka. Co? Možná právě teď už nakládají letadla. Lodě jsou možná v přístavu. Brzy se tyhle věci, o kterých mluvíme, mohou stát skutečností. Nezbývá už nic jiného, než aby se to stalo... aby se to stalo podle proroctví. Jsme tady. A nevíte, v jakém stavu můžete být příští týden. Rukopis je na zdi. Byli jsme zvaženi na vahách a shledáni lehčí.

123 Jsou-li tyto věci pravdivé a vy vidíte, že pravdivé jsou, jak blízko je příchod Páně? Dnes večer chci pokračovat. Kde bude církev, až se to stane? A teď vy, kteří jste si vždy mysleli, že církev půjde skrze velké soužení, přijďte se o tom něco dozvědět. Pokud je to tak blízko, pokud je tato zkáza tak blízko, o co bližší je příchod Páně? Neboť se to odehraje dříve, než církev kdy... Než na tuto zemi dopadne jediná raketa, bude církev v Kristově náručí a zmizí. Jsme na konci. Může se

to stát každou chvíli. Modleme se.

¹²⁴ Chci tu mít hluboce myslící lidi, chci ty, kteří opravdu vědí, že ten Muž s vámi v posledních minutách mluvil... „Ano, mýlil jsem se. Chci napravit život podle toho Muže, protože On je jediný, kdo dokáže přechíst tento rukopis. Chci se napravit.“ Mohl bys zvednout ruku a říct: „Modli se za mě, bratře Branhame.“ Bůh vám žehnej, pane. Bůh vám žehnej, paní. Bůh vám žehnej, pane. Bůh vám žehnej, mladý muži. Bůh vám žehnej, paní, vy, vy, to je správné. Bůh vám žehnej. Bůh vám žehnej, pane. Bůh vám žehnej, mladá dámo. Bůh vám žehnej, mladá ženo. Bůh ti žehnej, děvče. Bůh ti žehnej, tam vzadu, dospívající dívka, malý chlapče. Bůh ti žehnej, jsi právě na přelomu života.

¹²⁵ Ó, to se může stát a stane se to. Musí se to stát. A tyhle křehké nitky, po kterých kráčíš, se přetrhnou, miláčku. A tvá ubohá bezmocná duše, co se s tebou stane? Času už více nebude. Čas pak splyne s Věčností. Rukopis na zdi... vědecký důkaz... Oni se snaží dostat na Měsíc, jako v Babylonu. Vše se opakuje. Bůh nebes už nebude déle mlčet. Je načase. Kdy? Nevím, ale je načase.

*Falešní proroci lžou, Boží pravdu popírají,
že Ježíš Kristus je náš Bůh,
dny pohanů jsou sečteny,
hrůzami obtíženy, vraťte se,
ó, rozptýlení, do svých domovů.*

*Den vykoupení je blízko,
lidská srdce selhávají strachem.
Budte plni Ducha,
mějte lampy ozdobené a čisté.
Pohledte vzhůru! Vaše vykoupení je blízko.*

¹²⁶ Je později, než si myslíte. Nechtěli byste právě teď, když jste přesvědčení... Pokud cítíte, že jste se mýlili... Je mi jedno, jak dlouho patříš k tomuto stánku. Nezáleží na tom, jak dlouho jste patřili do své církve, kolikrát jste mluvili jazyky, kolikrát jste tančili v Duchu, jestli stále vidíte, že se vás svět stále drží, pojdte sem na chvíli. Pojd' sem, ztracená ovce. Vraťte se, ó, rozptýlení, do svých domovů.

¹²⁷ Můžete sem na chvíli přijít a podat mi ruku? Postavte se sem a pojdme se společně pomodlit. Zvu vás. Zvedněte se teď ze svého místa a pojdte sem, pokud máte zájem o mou modlitbu. Zvu vás, abyste

sem přišli. Přesně tak. Pán ti žehnej, můj drahý bratře. Postav se na chvíli sem k oltáři (bratr Branham odstupuje od mikrofonu a zdraví se s těmi, kteří přišli dopředu).

128 [Prázdné místo na pásku] ... tak to řekněte hned. Pokud se neznáme, zvedněte ruku. To je to, co s vámi není v pořádku, že? Máte víru. Jste z Kentucky. Bůh vám žehnej. Duch svatý... Bůh vám žehnej, paní. Bůh vám žehnej, paní. Bůh vám žehnej. Bůh vám žehnej.

Den vykoupení... (Bůh ti žehnej...?... Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej...?... Bůh ti žehnej. Bůh... Bůh ti žehnej.)

Jan 14:12

129 [Prázdné místo na pásku] čtení myšlenek... Jestli tohle není Duch Kristův, tak nevím, kde je. Proč tedy otálíte a čekáte? Copak nevidíte, že je to On? „To, co dělám já, budete dělat i vy.“ A to bylo znamení času konce. Poslechněte si to dnes večer a přesvědčte se, jestli to není znamení času konce. Pojdte, vy, kteří věříte, že Bůh dnes ráno promluvil k vašemu srdci a řekl: „Měl by ses stydět za to, co jsi dělal.“ Nepřijdete? No, říkáte, „nerad bych, aby mě viděla moje sestra.“ A co tvůj Pán?

130 Ach, chceš být spasen. Nechceš jít přece do ďáblova pekla, ale chceš Ho přijmout za svého Pána. Pán je „vládce“. Pán přebírá vládu nad vším. Možná chceš žít svým vlastním soukromým životem. Možná chceš žít křesťanským životem, ale tak, jak chceš ty, ale ne tak, jak chce On. Dovolte Mu, aby vstoupil do vašeho srdce a řekněte: „Ach, pozval jsem Tě do svého srdce, Ježíši, jako svého Spasitele, to ano, ale nikdy jsem Ti nedovolil, abys mě měl pod kontrolou, protože jsem se chtěl chovat trochu takhle. Chtěl jsem být moderní.“ Ó, On ještě není tvým Pánem. Stále jsi pod kontrolou ducha Elvise Presleye a Godfreye — ďábla. Jistě. Nepřijdeš tam, kde vládne Kristus. Podívej se na Jeho Duchu...

Milosrdný Duchu, projdi mou duší.

Projdi mou duší.....

131 Nebudeš se modlit? Víím, že si myslíte, že se mnou není něco v pořádku, ale když vidím ten sbor, tu bezstarostnost sboru... Co myslíte, že by se odehrálo, kdyby George Washington ve své době zažil totéž, co se právě odehrálo tady? Co myslíte, že by udělali spravedliví muži a velcí muži minulých let?

132 Když Charles G. Finney zvolal jedno slovo: „Čiňte pokání, nebo zahynete,“ a lidé na ulici omdlávali... A dnes Duch svatý může umístit

nápis na zeď a ukázat se, že On sám je přítomný, a muži tam sedí a ženy se rozhlíží. Ach, to je chlad.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26; 1. Petrova 3:20

133 Ale pamatujte: „Jako bylo za dnů Noe (osm bylo zachráněných), tak bude i při příchodu Syna člověka.“ Vaše pozvání zní: „Přijď.“ Zvu tě k oltáři spolu s ostatními. Pokud víš, že jsi udělal něco špatného, proč nepřijs? Postav se sem; ukaž Bohu, že jsi ochoten to udělat. Ale pokud to Duch svatý nedokáže, pak vím, že to nedokážu ani já.

Matouš 17:20; Matouš 21:21; Marek 11:23

134 Skloňme tedy teď své hlavy. Chceme se pomodlit za tuto ženu. Ona má zvednutou ruku, tady na lehátku. Moje sestro, jenom On — Ježíš Kristus, může zachránit tvůj život. Věříš, že On to udělá? Uvědomuješ si to? Jestliže jsem Jeho služebníkem, On řekl ve svém Slově: „Kdokoliv by řekl této hoře, ať se pohne, a nepochyboval by, ale věřil by, že to, co řekl, se stane, bude mít, co řekl.“ Budeš Mu sloužit celý svůj život? Věnuješ zbytek svých dnů Jeho slávě?

Jakub 5:15

135 Pane Bože, když držím ruku této ženy, která tu leží a umírá, možná nevydrží ani do dnešní večerní bohoslužby, pokud jí nepomůžeš. Vidím, že je příliš slabá, než aby se vůbec posadila. Musí ležet. A Ty jsi řekl: „Modlitba víry uzdraví nemocného. Bůh ho pozvedne.“ Modlím se, abys tu ženu hned teď uzdravil. A ve svém ubohém srdci, když jsem poznal, že tvůj Duch je zde, říkám nemoci jejího těla: „Odejdi, ve jménu Ježíše Krista, aby naše sestra mohla žít.“ Ať utrpení a slabost od této chvíle odejdou. Ať se uzdraví k Boží slávě skrze Ježíše Krista.

136 Slovo bylo řečeno. Můj cíl a motiv, pokud vím, je správný. Tak to jsem nebyl já. To byl On. Nyní si jdi za svými povinnostmi a raduj se. Zapomeň na to, že jsi byla nemocná. Vstaň a vezmi si lehátko, jdi domů a raduj se. Zůstaň však dnes večer na bohoslužbě. Sleduj Pána Boha.

137 Bože, stojíme uprostřed této hodiny smrti, smrti hříchu, smrti lhostejnosti, smrti nemoci, aby nemoc odešla... Tvůj velký Duch zde odhaluje jejich stav... Modlím se za ty, kdo stojí u oltáře, kteří určitě ví, že rukopis na je stěně. Nemusí přijímat moje slovo. Mají teď Tvé Slovo. Mají slovo novin. Mají slovo vědců. A my víme, že Ty, protože jsi spravedlivý Bůh, nemůžeš dovolit, aby se ocitli ve stavu Babylonu, aniž bychom byli odsouzeni. A ani Ty bys nás nenechal odejít, aniž bychom unikli soudu.

138 A my dnes ráno prosíme, Otče, aby ti, kteří zde stojí, unikli tomuto soudu, když přijdou bezpečně do Ježíšovy náruče, když přijdou

naslouchat Muži, který může vykládat to duchovno, to nadpřirozeno.

Matouš 10:32; Lukáš 12:8

139 Slyšeli Tvůj hlas a přišli Ti naslouchat. Když jsi promluvil, zvedli se ze svého místa, přišli. Nestydí se. Někteří z nich, Pane, jsou křesťany už dlouho, ale nestydí se vydat svědectví, že jednali špatně. A Ty jsi řekl: „Kdokoli mne vyzná před lidmi, toho i já vyznám před svým Otcem a svatými anděly.“ Buď milostiv, věčný Bože, a dej věčný život těm, kdo ho nyní hledají. Kéž se jejich vzácná srdce nasytí Boží dobrotou.

140 Předkládám ti je, Pane. Právě teď udělali něco, co odporuje všem zákonům vědy: vstali ze svého místa a šli sem. Jejich ruce se zvedly. Ukazují, že v nich je duch, který působí. A ten duch, který v nich působí, byl Božím Slovem přesvědčen, že se mýlí. Jejich činy dokázaly, že poznali, že se mýlí. A byli dostatečně uctiví a měli respekt... uctivě přistoupili k oltáři, aby vyznali své chyby a požádali o milost. Ty je v žádném případě neodmítneš. Dej, Pane, aby každý z nich byl nyní naplněn Tvým Duchem ve jménu Tvého Syna, Pána Ježíše.

Jan 14:13, 14; Jakub 1:5

141 Zatímco máme skloněné hlavy, ptám se vás, kteří tu dnes ráno stojíte, zda cítíte, že jste udělali správnou věc, že jste přišli na pozvání — ne na pozvání svého bratra, ale přišli jste na pozvání velkého, svatého Boha. A protože jste to udělali a Jeho Duch vás vyzval, abyste uznali, že jste se mýlili, a chcete se napravit, a modlili jste se k Tomu, který řekl: „Chybí-li člověku moudrost, ať prosí Boha. Žádejte Otce o cokoli v mém jménu, a já to učiním.“ Přicházíte s tímto upřímným srdcem, s vaší vírou slavnostně založenou na Božím Slově, věříte, že nyní obdržíte to, o co jste prosili? Jestliže věříte, když máte skloněnou hlavu, jen zvedněte ruce k Bohu a řekněte: „Teď věřím.“ Bůh vám žehnej. To je skvělé. „Teď věřím, že jsem našel to, o co jsem prosil.“

142 Kéž Boží milost vždy obohacuje vaše duše, žehná vašim duchům a učiní vás věčně svými v království, v tom budoucím světě, který přichází. Kéž vás Jeho věčná milost nikdy neopustí. Kéž vás podepře v hodinách pokušení. A kdyby udeřila velká bomba a nastal by ten strašný čas, kéž jste vychvázeni při vytržení Jeho požehnané církve, abyste s Ním byli navždy.

143 Vy v publiku, se skloněnými hlavami, chtěli byste být vzpomenuti v modlitbě, i když jste nevystoupili, ale chtěli byste být vzpomenuti, zvedli byste ruce? Bůh vám žehnej. Víte... Podívejte se na ty ruce, devadesát procent posluchačů. Uvědomujete si, že toto je čas

zpytování? Toto je čas, kdy je třeba zpytovat. Tohle může být poslední poselství Evangelia, které je kázáno.

¹⁴⁴ Než dnes večer začne poselství, víte, že na zemi může dopadnout bomba. Nic tomu nebrání. Ony jsou nachystány. Jsou připraveny. Stačí si několikrát loknout vodky a už to tady bude. A jediné, co to teď brzdí, je Boží milost, která se snaží dát dohromady Svou církev. Nechceš mě slyšet jako svého bratra? Poslouchejte Písmo, jako svého Spasitele a nechte Krista, aby byl svrchovaným Vládcem ve vašem životě. Vyslyš nás, zatímco se modlíme.

¹⁴⁵ Nyní se modlete, každý po svém. Jste-li baptisté, modlete se tak, jak se modlí baptisté. Na tom nezáleží. Prostě se modlete. Řekněte: „Bože, buď...“ Teď není čas na hádky mezi denominacemi. Ten věk už jsme překonali. Přišli jsme. Bratr...

¹⁴⁶ Zatímco tu stojíme, není to vhodné pro evangelistu, protože za chvíli se bude konat křest. O velikonoční neděli se chci zúčastnit velkého křtu. A pokud jste nikdy nepřijali Krista a nebyli ponořeni ve jménu Pána Ježíše Krista a toužíte být pokřtěni ponořením, zveme vás, abyste přišli, dokonce hned teď, pokud o to stojíte. Jsme připraveni. Pastor má jistě něco na srdci. Požádám ho, aby se pomodlil, zatímco budeme čekat. Dobře, bratře Neville...

